

[Tinning]

det, som Socialdemokratiet her har foreslået bør indgå, som ikke skal indgå. Jeg har altså en helt igennem positiv holdning til forslaget.

Jeg kan så i øvrigt af debatten forstå, at man mere eller mindre konkurrerer om, hvem der nu er længst fremme på dette område, er mest enige, osv. Det skal jeg ikke tage del i, men jeg vil bare sige til Socialdemokratiet, at vi kan støtte det forslag, der foreligger, fuldt ud, og vi forestiller os, at vi kan støtte en række af de yderligere forslag, som vil komme fra SF, kunne jeg forstå på hr. Leif Hermann, men dem kan vi jo kigge på, når de kommer.

Hjortnæs (S):

Jeg vil gerne takke for de positive tilkendegivelser, der er kommet både fra ministeren og fra ordførerne. Jeg kan forstå, at man er lidt overrasket over, at forslaget kommer nu, at man ikke har ventet, til ministerens redegørelser fremkom, men vi har altså erfaring for, at det kan være nyttigt at konkretisere og præcisere nogle forskellige synspunkter. Vi kender godt ministerens positive holdninger, men vi kender også de vanskeligheder, ministeren har, når han skal omsætte sine positive holdninger til konkrete beslutninger, for så er det, som om der er nogle, der trækker i en anden retning. Vi har altså ment, at det var nyttigt, at vi, før ministeren kommer med sine redegørelser, tilkendegav, hvad der var vores opfattelse på nogle forskellige konkrete områder.

Når hr. Leif Hermann siger i sit indlæg her, at forslaget næppe kan komme til at påvirke redegørelserne, fordi de såmænd nok er skrevet færdig, vil jeg gerne gøre to bemærkninger til det.

Den ene skal være, at forslaget blev fremsat den 18. november 1986, så det har trods alt været kendt et stykke tid, selv om det ikke har været til debat her i Folketinget. Jeg er temmelig overbevist om, at man har kendt detovre i ministeriet, og at ministeren også har været i stand til at sige til sine embedsmænd, at han gerne ser, at nogle af disse elementer bliver bragt stærkt frem i de redegørelser, som han skal aflevere til Folketinget.

Den anden bemærkning, jeg vil gøre, er, at selv om man er meget tæt på at have færdiggjort en redegørelse, kender man i det politiske livs historie mange eksempler på, at der

er sket rettelser i en redegørelse lige indtil ganske få timer før den skal afleveres, så vi håber og tror på, at det forslag, vi her har fremsat, alligevel har været nyttigt, og at det også vil påvirke resultatet af det arbejde, der pågår i ministeriet.

I øvrigt er jeg meget glad for de positive tilkendegivelser, der er kommet, og jeg er helt enig med ministeren i – sådan skal forslaget jo også opfattes – at det bør drøftes sammen med de redegørelser, som kommer fra ministeren.

Jeg har kun et par bemærkninger at gøre til ordførerindlæggene.

Jeg var lidt overrasket over, at hr. Sønderby anvendte udtrykket »ekspropriation« i forbindelse med, at vi foreslår, at man skal ændre den nuværende tilladelsesordning til en forbudsordning, og jeg kan forstå, at netop denne del af vores forslag vender hr. Ahlmann-Ohlsen sig også principielt imod.

Nu er det jo ikke ukendt, desværre, at tilladelsesordningen ikke forhindrer, at man i en række enkelttilfælde er gået i gang med at ændre naturen uden at indhente tilladelsen, og hvis det var noget, vi meget sjældent stødte på, var det måske unødvendigt at overveje en forbudsordning, men det er det desværre ikke, og derfor vil jeg godt bede Venstres og Det Konservative Folkepartis ordførere om ikke at være så frontalt afvisende over for at gå ind i nogle overvejelser vedrørende et forbud. Vi tror, at det er en ganske nyttig beskyttelsesforanstaltning over for ændringer i småbiotoperne.

Hr. Sønderby gjorde også nogle bemærkninger om 25-meters grænsen. Det afgørende for os her er selvfølgelig, at der er principiel enighed om, at man skal have en zone, og jeg synes da også, det er helt naturligt, at vi derefter, med baggrund i de redegørelser, som ministeren vil komme med, overvejer, hvordan det endeligt skal udformes. Nu har vi altså givet et bud, men det afgørende er selvfølgelig det principielle i, at vi er enige om, at der skal lægges en zone ud.

Hr. Leif Hermann havde lidt svært ved at udtale den store positivitet – det kan man jo undre sig over – men ville godt ligesom kritisere Socialdemokratiet for, at vi i dette forslag ikke havde indlagt noget mere om en folkelig naturpolitik. Hvad vil vi egentlig bruge disse arealer til? Jeg håber, at hr. Leif Hermann er klar over, at Socialdemokratiet